DE NIEUWSBODE,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.

J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk IN VOORUITBETALING.

Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing	1,00
Voor 6 regels of minder, dito, dito	0,50
Voor elke volgende plaatsing	0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder	0,25

(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

6de JAARG. NO. 4. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 30 JANUARY 1855. GEHEEL NO. 264.

DE NIEUWSBODE,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK, BY J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Terms.

$ 2,00 per year, strictly IN ADVANCE.

All letters must be post paid.

Advertising.

One column one year,	$40
Two-thirds do. do. do.	30
One-half do. do. do.	25
One-quarter do. do. do.	15
One Square, (twelve lines) one year,	[illegible]
" " six months,	[illegible]
" " three months,	3
" " one week,	[illegible]
Each subsequent week	0.25
Business card, not over six lines, per year,	$500

Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

Amsterdam, 17 December. De heer *Leonard de Cuyper*, de verdienstelijke Antwerpsche beeldhouwer, heeft den dichter *van Lennep* den volgenden brief gezonden:

Mijnheer! Eenmaal was uw land ook het myne, en heden, ofschoon geographisch gescheiden, zyn wy, gesproten uit denzelfden stam, immers in denzelfden bloede verwantschapt. Onze tael is één en één zyn onze geschiedenis, onze zeden. Waer Holland roem op draegt, mag Belgie fier op wezen, en waer de nagedachtenis der groote mannen van de oude Nederlanden door het eerste wordt vereerd, zal het tweede, in de hulde, niet ten achter blyven.

Zulks daergesteld zynde, begrypt Gy, Mynheer, dat, wie, ten onzent, zoo denkt, met geene geringe belangstelling al dat geen nagaet wat ten uwent opmerkenswaerdigs voor mag vallen. Wat my betreft, die belangstelling wyde ik er aen toe, en wanneer ik lest vernam, dat men in Holland voornemens is *Bilderdyk* een standbeeld op te rigten, heeft my die edele gedachte zoo innig gestreeld, dat ik vermeend heb myn poogen met het Uwe te moeten aensluiten om aen eenen anderen grooten naem onzer geschiedenis de eer te doen toekennen, welke thans voornoemden dichter te beurt valt.

Onwedersprekelyk verdient deze de hulde, die hem gaet worden bewezen. Als volledige uitdrukking der litterarische begrippen zijner leefeeuw, heeft *Bilderdyk* gansch een tydvak daergesteld in de jaerboeken onzer letterkunde. Dat tydvak, even als het door de gewrochten van 's mans vernuft werd veredeld, mag nu ook wel ten minste door eenen blyk der volkserkentenis gehuldigd worden.

Doch indien hem die hulde moet worden toegebragt, ontstaet er een onregt tegenover eenen anderen naem niet min doorluchtig in de letterkundige wereld en—waer den schrijver der *Geesten Wereld* de eerezuil wordt opgerigt, zal de dichter van *Gysbrecht van Aemstel* overheerlykt blijven? Dit onregt mag niet bestaen. *Vondel*, Mynheer, de oude, groote *Vondel* is zoo zeer niet te miskennen. Wat *Rubens* in de schilderkunst, heeft hij aengerigt in het letterenvak. Zyne werken vormen mede een ontzagwekkend geheel—en zonder van zyne uitmuntende verdiensten als lyrisch dramadichter te gewagen—kan men met reden zeggen dat hy in Nederland, schier eventydig en misschien even groot met *Milton* en *Shakespeare* in Engeland, met *Corneille* in Frankrijk gearbeid heeft, om de zestiende eeuw hare litterarische waerde by te zetten.

Daer nu meer dan eene betrekking *Vondel's* naem aan dien myner vaderstad hecht, en myne middelen my dan ook toelaten zulks te verwezenlyken, heb ik besloten, als Antwerpenaer en voor zooveel myn ontwerp met uwe ondersteuning mag worden vereerd, die onbillykheid te regt te wyzen. Dienshalve koom ik hier aen de kommissie, gelast met het uitgeven van *Vondel's* werken, het volgende voorstel doen:

"Indien gezegde kommissie, in eene stad van Holland, ter nagedachtenis van *Vondel* een standbeeld op wil rigten, verbind ik my, by deze en tegenover haer: 1) Tot het kosteloos vervaerdigen van het daertoe vereischte model; 2) Tot het aenvatten der des noodige beeldhouwwerken, op welke grootte het ook moge wezen.

En ik verpligt mij bovendien: Van het gedenkstuk, na zyne voltooijing, *immer op mijne eigene kosten* te doen vervoeren en afleveren ter dier plaetse waer het zou werden opgerigt.

De belangloosheid met welke dit voorstel wordt gedaen, laet my geenen stond twyfelen, of het zal van voornoemde kommissie, in belang van het gekrenkte regt, in niet ongunstige aenmerking worden genomen.

Aenvaerd, Mynheer, de uitdrukking myner hoogachting en innige verkleefdheid.

Amsterdam, 19 December. "Men verneemt, —zegt *de Tijd*—dat de aartsbisschop van Utrecht de heugelijke gebeurtenis van de pauselijke uitspraak nopens de onbevlekte ontvangenis van de H. Maagd, door een' herderlijken brief, gedagteekend uit Rome, aan de geloovigen onder zijne jurisdictie heeft aangekondigd."

Rotterdam, 18 December. De belangrijke uitvoer van jenever naar Frankrijk direct en over Belgie van ons land, ten gevolge van geoorloofden invoer tegen een bepaald regt en van het verbod tot stoken van gedistilleerd uit granen of meelachtige voedingsmiddelen in eerstgenoemd land, schijnt weder den smokkelhandel te verlevendigen. Naar men verneemt, zijn te Antwerpen fusten met water gevuld aangekomen over hier, voor jenever uitgevoerd. Als men het aanzienlijk bedrag van den accijns in aanmerking neemt, zal men de waarde van dergelijke gevallen voor de financien van het rijk kunnen nagaan en zal dit ook de ambtenaren niet gemakkelijker maken, die op deze zaak reeds schijnen opmerkzaam te zijn gemaakt.

's Hertogenbosch, 14 December. Rondom den Bosch is alles eene zee gelijk, zoodat de posten ongeregeld aankomen.

Arnhem, 15 December. Men is hier voortdurend bezig den gedeeltelijken ingestorten toren van de St. Walburg kerk af te breken, terwijl de godsdienstoefeningen in het gebouw *Musis Sacrum* plaats hebben. Het voornemen bestaat om den toren weder op gelijke wijze op te trekken, als die vroeger gestaan heeft, en in denzelfden vorm als de overgeblevene.

Elburg, 13 December. Sedert geruimen tijd heerschen hier de kinderpokken. Het is een opmerkelijk verschijnsel, dat voor zulk eene kleine plaats, als deze, wier bevolking ruim 2000 zielen telt, in den tijd van weinige weken, meer dan 100 menschen daardoor aangetast zijn, en dat deze kwaal zich bijna uitsluitend tot de volwassenen bepaalt.

Zoover het ons bekend is, is er bij geen der kinderen in de schooljaren vallende, een enkel geval voorgekomen. Voorzeker een krachtig bewijs voor de hooge waarde der vaccine; althans dat deze voor een zeker aantal jaren voldoende waarborgen tegen die gevreesde ziekten geeft.

's Gravenhage, 15 December. Gisteren ochtend heeft er een buitengewone ministerraad plaats gehad. Men zegt, dat niet enkel de minister van marine zou aftreden, maar dat er nog meerdere veranderingen in het personeel der ministers zouden te wachten zijn. Dit gerucht wordt echter van eene andere zijde weersproken.

Utrecht, 20 December. Betrekkelijk den te dezer stede gevonden schat bij het graven der overdekte riolen in de Korte Nieuwstraat (in de nabijheid alwaar van ouds de St. Paulus-abdij stond), kunnen wij met zekerheid vermelden, dat hij bestond uit 558 stuks, allen gouden munten van Nederlandschen, Spaanschen, Engelschen, Franschen en anderen oorsprong, de oudste van omstreeks het jaar 1430, de jongste van het jaar 1568; meestal zeer gave exemplaren, waarvan onderscheidene in de keurige verzameling van jhr. *Rethaan Macare* zijn overgegaan. De kwestie tusschen de stad Utrecht, als eigenaars van den grond, en den vinder is tot wederzijdsch genoegen bij minnelijke schikking ten einde gebragt.

Groningen, 21 Dec. Zondag morgen omstreeks 6 uur, ontstond er brand in de behuizing van den bakker *H. Nieterink*, te Veendam; de inwoners sliepen nog toen een voorbijganger den brand ontdekte, die hen wekte; terwijl reeds de vlam het dak uitsloeg; reeds eenige oogenblikken duurde het, en het achterste gedeelte van het huis stond in lichtelaaije vlam; dadelijk stroomde dan ook, op de kreet van brand, een massa volks van alle kanten toe, om zoo mogelijk het vuur te blusschen, en het is dan ook aan de goede orde van het bestuur en den ijver der spuitgasten te danken, en vooral aan de buitengewone goede werking van de nieuwe brandspuit, vervaardigd door *A. W. Meijer*, te Scheemda, dat de brand zich slechts tot het achterste gedeelte der behuizing bepaalde. Ook kan men niet voorbijgaan, hoe het waardig burgerhoofd zich dadelijk in ambtsgewaad, naar de plaats des onheils begaf, alwaar dan ook door deszelfs tegenwoordigheid de grootste orde heerschte, en hij de spuitgasten in hun werk aanmoedigde. De oorzaak van den brand is onbekend.

— Jongstl. Woensdag voormiddag, even voor elf uur, ontstond er brand in de behuizing van *Harm Jans Nieboer*, landbouwer op Denemarken onder Slochteren. Door de hevigheid van den brand en het niet tijdig kunnen komen van hulp, kon er zeer weinig meer dan 2 paarden en 2 koeijen gered worden, en zijn er in de vlam mede verteerd ruim honderd mudden ongedorschen rogge, eenige mudden erwten, een paar mudden stamboonen, een partijtje droog spek, zes horenbeesten, twee schapen, een vet varken, het meeste boerengereedschap en meublement. Al wat van de behuizing brandbaar was, is eene prooi des vuurs geworden, en was betrekkelijk zeer laag verzekerd. Men kent de oorzaak van den brand niet. Eene betreurenswaardige ramp voor dit ongelukkig gezin.

— Het bestuur van de onlangs te Zwolle opgerigte vereeniging *Rembrandt* heeft het voornemen, in den zomer van 1855, van den 2den Julij tot den 5den Augustus, aldaar eene tentoonstelling te doen plaats hebben van kunstwerken van nog in leven zijnde Nederlandsche en buitenlandsche kunstenaars. De inzending van stukken moet geschieden van den 11den tot den 25sten Junij, vrachtvrij ten raadhuize der stad Zwolle, aan het adres van het bestuur voornoemd, en vergezeld zijn van eene naauwkeurige opgave van den naam en de woonplaats des vervaardigers, eene beknopte omschrijving van het onderwerp voor den catalogus, het merk der kist en den prijs waarvoor de eigenaar het ingezonden kunststuk wil afstaan. Schilderijen, teekeningen en gravures moeten van behoorlijke lijsten voorzien zijn. Het bestuur verzoekt de medewerking van heeren kunstenaars, ten einde ook deze tentoonstelling aan haar doel te doen beantwoorden.

— Het *H. B.* vermeldt het volgende: "Voor een jaar deelden wij mede, dat alstoen in de provincie Groningen op stapel stonden 101 zeeschepen. Thans kunnen wij berigten, dat er op dit oogenblik een 90-tal in aanbouw zijn. Het getal is dus dit jaar kleiner, maar de *tonnenmaat grooter* dan verleden jaar.

Dit toont aan, dat men hier al meer en meer begint *grootere* schepen te bouwen, hetwelk met nog vrij wat meer kracht zal geschieden, als onze kanalen zullen verbeterd zijn."

Groningen, 19 December. Bij besluit van den heer commissaris des Konings van den 18 dezer, is opgeheven de verboden kring, afgepaald rondom de woningen en weiden van den landbouwer D. P. van de Velde en de wedw. S. L. de Haan, te Opende, waar de besmettelijke longziekte onder het rundvee heeft geheerscht. Deze kring was de laatste in het platte land dezer provincie. Er hebben zich alzoo gedurende de laatste vier maanden, behalve in de stad Groningen, nergens sporen der ziekte vertoond, zoodat zij te lande in dit gewest als geheel geweken moet worden beschouwd.

— In de dorpen van de Krim verkondigt de Russische geestelijkheid, dat het leger der geallieerden slechts daarom nog niet is vernietigd, omdat de Czaar dit verboden heeft, ten einde aan de zondaars den tijd tot berouw te laten. Overigens schijnt prins *Mentzikoff* de overgave van Sebastopol niet als zeer opliaanden te beschouwen, daar hij leverancien van leeftogt voor Sebastopol voor het jaar 1855 uitgeschreven heeft. (*Groninger Cour.*)

Middelburg, 18 December. Directeuren der Zuidhollandsche maatschappij tot redding van schipbreukelingen hebben in hunne vergadering van 11 dezer besloten onder anderen te doen uitreiken *f* 25 aan schipper *Jan de Nooijer*, voor het redden van een gedeelte der ekwipage van het Belgische visschers-vaartuig Melanie, gevoerd door Francois Dupre, te huis behoorende te Ostende, op de Zeehondenplaat gestrand, en hen veilig te Burghsluis aan land te zetten.

— Bij besluit van 20 November jl. heeft de Koning goedgevonden aan *C. Gast* Czn., op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als burgemeester der gemeente Renesse, Noordwelle en Serooskerke, en in zijne plaats tot burgemeester dier gemeente te benoemen *J. Hoogenboom.*

— L'independance Belge behelsde gisteren, bij wijze van merkwaardigheid, een eigenhandigen brief van den voormaligen Koning van Holland aan een zijner bloedverwanten, waarin hij onder anderen zegt: "Het is ongelooflijk, maar toch waar, dat ik geen centime rijk ben; ik kan dus uwe commissien niet waarnemen." Op dien grond is L'independance in beslag genomen en mogt niet verspreid worden.

BELGIE.

Brussel, 9 Dec. De lust tot deelneming aan den oorlog in het Oosten heerscht met buitengewone levendigheid onder de soldaten van het Belgische leger. Ook geschiedt de desertie uit de grensgarnizoenen op eenen grooten voet. Er zijn regementen die op sommige dagen 30 man op het appel zien ontbreken en bijna elken dag ziet men in de aangrenzende Fransche steden overloopers aankomen, waaronder men manschappen van alle wapens aantreft. De desertie geschiedt thans op eenen zoo grooten voet als ten tijde der groote expeditien in Algerie. De manschappen worden onverwijld naar het depot van het vreemden legioen in Afrika gezonden en van daar, zoo het schijnt, naar het Oosten ingescheept.

— Te Luik worden voor rekening der Britsche regering 50 duizend geweren vervaardigd, die in het voorjaar moeten zijn afgeleverd.

Van den 13den. De uitwerking van het verbod van den graanuitvoer uit Belgie voldoet geenzins aan de verwachting van deszelfs voorstanders; de daardoor aanvankelijk bewerkte daling der graanprijzen is aldaar weder gestuit. De voorstanders der handelsvrijheid zien daarin een nieuw blijk van het nutteloozc der verbodsmaatregelen, terwijl het van de andere zijde toegeschreven wordt aan fouten, die bij de uitvoering dier maatregelen zouden begaan zijn.

— Den 1sten December telde men in Belgie 81,038 bedelaars, zijnde 45,116 mannen en 35,922 vrouwen. De provincie Oost Vlaanderen telde er 25,627, zijnde 14,141 mannen en 11,486 vrouwen; daarop volgt Brabant met 13,813 (7434 mannen en 6379 vrouwen); het minst telde er de provincie Luik, namelijk 1401 (750 mannen en 651 vrouwen).

— *L'Emancipation* zegt dat men op het spoor is gekomen van den ontwerper der helsche machine, die men eenigen tijd geleden op den spoorweg bij Rijssel ontdekt heeft. De Fransche regering moet aan de Belgische een verzoek tot uitlevering van den persoon gerigt hebben.

FRANKRIJK.

Parys, 11 Dec. Het Fransche gouvernement heeft de Polen, die zich onder de tot Bomarsund naar Frankrijk overgebragte krijgsgevangenen bevinden, doen uitnoodigen om in het Fransche vreemden-legioen dienst te nemen en in de Krim tegen Rusland de wapenen te voeren. Volgens een berigt uit het eiland Aix, alwaar die krijgsgevangenen gehuisvest zijn, hadden den 3den dezer reeds 318 onder-officieren en soldaten zich daartoe bereid verklaard, tot groote ergernis der krijgsgevangenen van Russische afkomst, welke hunne verontwaardiging zoo hevig aan den dag legden, dat de gewapende magt tusschen beide komen moest om te beletten, dat Polen en Russen onderling handgemeen wierden.

— Twee personen, een van welke een hoofd officier der genie is, hebben eene belangrijke ontdekking gedaan op het gebied der calorieke warmte, die tevens toegepast kan worden op alle stoom machines, welke ontdekking tot een tweeledig doel leidt. In de eerste plaats kan men door middel daarvan op grooten afstand buitengewone verwoesting aanrigten in een vijandelijk leger, zoo als reeds blijkt uit eene proef die de uitvinders genomen hebben om balken op 5000 metres in brand te steken, hoewel deze onophoudelijk door eene groote kraan met water begoten werden, welke uitwerking, volgens het beweren der uitvinders, zelfs op 9000 meters afstand verkregen kan worden, en in de tweede plaats kan de ontdekking dienstbaar gemaakt worden aan de infanterie, verkrijgende men daardoor eene besparing van kosten op alle stoom-machines van niet minder dan 80 pct.

Wat de verwoesting aangaat die door deze nieuwe ontdekking kan worden aangerigt, is men reeds zoo ver gegaan dat men haar vergeleken heeft bij de brandspiegels van Archimedes.

ENGELAND.

Londen, 12 Dec. Hare Majesteit de Koningin heeft het Parlement geopend en daarbij eene troonrede uitgesproken, waarin hoofdzakelijk het volgende voorkomt:

"*Mylords en Mijne Heeren!*

"Ik heb u op dit ongewone tijdstip van het jaar bijeengeroepen, ten einde door uwe hulp in staat te worden gesteld tot het nemen van zulke maatregelen, die noodig zullen worden bevonden, om mij in staat te stellen den grooten oorlog, waarin wij gewikkeld zijn, met de uiterste kracht en met de meeste vrucht voort te zetten. Deze bijstand zal mij, ik weet het, door u gereedelijk worden verleend, daar ik geenszins twijfelen kan of gij zult met mij de overtuiging deelen van de noodzakelijkheid om geene poging onbeproefd te laten om mijne krijgsmagt, thans in de Krim te velde getrokken, te vermeerderen.

"De pogingen die mijne troepen reeds hebben volbragt en de overwinningen door hen behaald zijn niet overtroffen op de roemrijkste bladzijden van onze geschiedrollen, en hebben mijn gemoed met de grootste bewondering en de innigste erkentelijkheid vervuld.

"De hartelijke en krachtdadige medewerking van de dappere troepen van mijnen bondgenoot, den Keizer der Franschen, en de gemeenschappelijk behaalde roem moeten onvermijdelijk den broederband nauwer toehalen die gelukkig tusschen de twee natien is gelegd.

"Met zelfvoldoening deel ik u mede, dat ik, gezamenlijk met de Keizer der Franschen, een traktaat van bondgenootschap heb geteekend met den Keizer van Oostenrijk, waarvan ik gewigtige voordeelen verwacht voor de gemeenschappelijke zaak, welke wij voorstaan.

. . . "Met vol vertrouwen maak ik staat op uwe vaderlandsliefde en op de openbare meening. Ik draag de verzekering in mij dat gij, in den tegenwoordigen oorlog waarin wij zijn gewikkeld, aan de wereld het voorbeeld zult geven van eene natie, een in denken en handelen.

"Op deze wijze zullen wij den eerbied van andere natien deelachtig worden, en mogen wij het vertrouwen koesteren dat wij met den zegen Gods den oorlog tot een voorspoedig en gewenscht einde zullen brengen."

— In Ierland zijn proeven genomen met het vervaardigen van garen uit gewone brandnetels, hetwelk zeer sterk is en zich zeer goed laat spinnen.

— Alhier is het berigt omtrent de expeditie tot navorsching van het binnenste van Afrika door *Richardson, Overweg, Barth* en *Vogel*, in 1850 tot 1853, uitgekomen, met kaarten voorzien. De beide eersten zijn op de reize overleden; de beide laatsten bevinden zich nog in Afrika. In het *Athenaeum* van den 22sten April vindt men een' brief van *Vogel* van den 25sten November, geschreven te Aschnemuna, eene oase in de woestijn Sahara, twintig dagreizen van het Tschadmeer.

Het slot van den brief luidt als volgt: "Wat meent gij dat ik den bode betaal, die deze regels meer dan 500 (Eng) mijlen ver door eene woestijn zonder het minste spoor van groei brengt, op denzelfden weg terugkeert, zich zelf en zijn kemel onderhoudt en niet een oogenblik zeker is van zijn leven? Niet meer en niet minder dan 9 Eng. schell. (*f* 5,40)."

— *Van den 16den.* In de vorige week zijn te Londen proeven genomen met een nieuwen mortier, voor de zeedienst geschikt, van kapitein *Julius Roberts*. Deze mortier weegt 6 ton, is van 13 duim kaliber en werpt eene bom van 200 pond zwaar, met eene lading van 20 pond kruid. De voordeelen van dezen mortier bestaan hierin, dat men met alle zekerheid vuren kan in weerwil van het rollen of slingeren van het schip in eene zware zee. Het terugstooten doet hoegenaamd geen nadeel aan het dek of aan de zijde van het schip. De mortier kan op iedere hoogte gesteld worden. Bij een hoek van 45 graden, met eene lading van 20 pond kruid, wordt eene bom van 200 pond 4200 ellen ver geworpen.

— Eenige der voornaamste Engelsche aannemers van spoorwegen hebben aan de regering het aanbod gedaan, om voor hunne kosten, zonder eenige vergoeding, eenen spoorweg aan te leggen van Balaklava naar het legerkamp voor Sebastopol. Het gouvernement heeft, naar men verzekert, dezen vaderlandslievenden voorslag aangenomen, onder bijvoeging evenwel, dat het bereid is den spoorweg, gereed zijnde, tegen vergoeding van de kosten der materialen, over te nemen.

— *Van den 17den.* Gisteren is in het hoogerhuis de bill op het werven van vreemde troepen, voor goed aangenomen, het cijfer daarvan is echter in plaats van op 15,000 man op 10,000 man gebragt. Lord *Grafton* heeft daarna gezegd, dat hij nader zal voorstellen dat een dag zal worden bepaald waarop den Hemel dank zal worden gezegd voor het welslagen der Engelsche wapenen tot dus ver.

— De admiraal *Napier* is met de laatste schepen van de oostzee-vloot te Spithead aangekomen.

— Het met 147 landverhuizers en 21 man equipage van Antwerpen naar New-York bestemd Amerik. schip *Arcadia*, is 26 Nov. op Sable Island vergaan; al de opvarenden zijn gered, doch schip en lading zijn verloren.

DUITSCHLAND.

De landverhuizing naar Amerika over Hamburg heeft van den 1sten Jan. tot ultimo Nov. j.l. bedragen 49,344 personen; in het vorige jaar was dit getal over gelijk tijdvak slechts 27,413 personen.

Vele teruggekeerde landverhuizers hangen een treurig tafereel op van de in Amerika heerschende duurte en stilstand in den handel.

— Door Engelsche werf-officieren worden reeds te Frankfort en in de naburige Duitsche staten uitgediende manschappen aangeworven voor het Engelsche leger in de Krim, ten einde te dienen in het vreemden-legioen, tot welks oprigting door het Parlement is besloten.

— De Pruissische spoorwegen zijn overstelpt met goederen-vervoer van en voor Rusland. Men moet aan de stations pakhuizen laten bouwen voor de massa's, die niet dadelijk kunnen vervoerd worden.

— Uit Hamburg wordt gemeld dat van de zijde van Engeland reeds middelen in het werk gesteld zijn om de manschappen van het voormalige Sleeswijk-Holsteinsche leger aan te werven.

ITALIE.

Het Parijsche dagblad *l'Univers* heeft per telegraaf het volgende berigt uit Rome van den 10 dezer ontvangen:

"De Paus, dienst doende in de St. Pieterskerk, heeft na het Evangelie, te 11 uur, het verwachte decreet afgekondigd. De vlekkelooze ontvangenis is verklaard voor een geloofsartikel der kerk, en wie dezelve ontkent, voor een' ketter. Twee honderd bisschoppen waren tegenwoordig. Nooit zag men zulk eenen toevloed. Rome is dronken van vreugde."

— De *Campana*, van Turyn, meent te kunnen verzekeren, dat de grondslagen van een' offen defensief verbond tusschen Sardinie, Frankrijk en Engeland gelegd zijn.

— In Napels geschiedt iets zonderbaars. De Jezuïten hebben er eene nederlaag geleden, in de afzetting van kardinaal *Appuzzo*, Jezuit, als gouverneur van den prins en minister van openbaar onderwijs. Z. Maj. moet verstoord zijn over artikels in de *Civilta Catholica*, orgaan der Jezuïten te Rome. De Jezuïten worden n.l. van liberalisme verdacht!

— Het berigt van het traktaat tusschen Oostenrijk en de Westersche mogendheden heeft een' verbazenden indruk in Piëmont en de overige Italiaansche staten gemaakt.

SPANJE.

Een dagblad zegt, dat men in gewoonlijk goed onderrigte kringen wil weten, dat Spanje op aanvraag der Engelsche regering niet weigerachtig zal zijn om een hulpleger van 20,000 man voor den oorlog in het Oosten op de been te brengen. Dit zelfde dagblad maakt de opmerking, dat indien het aan den eenen kant beter zou zijn eene strikte onzijdigheid in acht te nemen, men daarentegen aan den anderen kant ook niet mag vergeten, dat onder alle mogendheden de Keizer van Rusland de eenige is, die tot dusverre den troon van *Isabella II* niet erkend heeft. De reden daarvan moet alleen gezocht worden in den afkeer, dien de Czaar heeft voor de liberale instellingen.

— De Koningin heeft aan den Paus eene prachtige kroon ten geschenke gegeven. Zij is versierd met kostbare briljanten en een groot aantal paarlen, robijnen, smaragden en saphieren wier waarde op niet minder geschat wordt dan 2 millioen realen.

— Een groot aantal steden in het land bezoeken met voortduring aan de regering groote ongerustheid in, niet alleen omdat de bevolking meer of minder geneigd is zich tegen den tegenwoordigen staat van zaken te verzetten, en zich in de armen van het Carlismus te werpen, maar vooral, omdat de ellende zich overal verschrikkelijk doet gevoelen, zoodat men daarvan ernstige gevolgen ducht. Onder anderen hangt het dagblad *El Tribuno* een treurig tafereel op van den toestand waarin zich de bevolking te Malaga bevindt. De armoede moet aldaar haar toppunt bereikt hebben. De eerste levensbehoeften zijn tot eene buitengewone duurte gestegen en de cholera maakt er bovendien talrijke slagtoffers, ten gevolge waarvan de gegoeden zich van daar verwijderen. Reeds hebben de armen zich tot de gemeentebesturen gewend, die wel is waar verklaard hebben al het mogelijke, wat verligting kan verschaffen, te zullen aanwenden, doch daarvan is weinig te verwachten, aangezien hunne hulpmiddelen uiterst beperkt zijn.

EGYPTE.

Reeds is als een belangrijk nieuws vermeldt dat de Egyptische Onderkoning aan eene maatschappij de toestemming tot het doorgraven der landengte van Suez verleend had. Dienaangaande wordt uit Alexandrie nader aan de *Times* geschreven:

"De heer *de Lesseps*, voormalig consul van Frankrijk in Egypte, heeft van den Onderkoning *Said* pacha een' firman verworven, bij welken aan eene maatschappij, waarvan die heer de directeur is, de concessie tot het graven van een kanaal door de landengte van Suez is verleend tot vereeniging van de Middellandsche- met de Roode zee. Dit kanaal, van vijfenzeventig mijlen lengte, zou binnen twaalf jaren moeten voltooid zijn en de maatschappij het regt hebben de tollen daarvan gedurende negenennegentig jaren te heffen. Het kapitaal zal bij actien bijeengebragt worden, en de heer *de Lesseps* steunt op de medewerking der eerste bankiershuizen van Frankrijk en Duitschland. Egypte zal generlei voorschotten behoeven te doen; de Onderkoning zal 15 percent van de zuivere opbrengst heffen en na den afloop van het contract worden de werken het eigendom zijner regering."

FEUILLETON.

De Hollanders op Manhattan,

Uit het Engelsch vertaald

door

Arie van Ingen.

(*Vervolg van No. 3.*)

De graaf van Oxenstiern, die Zweden bestuurde gedurende de minderjarigheid van Christina, "die zoete kleine jasmijnknop der koninklijke bewaarplaats", was de eerste en voornaamste voorstander van die onderneming geweest en vier jaren voor de Wesp van Rochelle op Manhattan aankwam, verleende hij een charter aan eene *Zweedsche West Indische Compagnie;*—en Pieter Minuit zeilde, tegen het einde van het jaar 1637, met de *Sleutel van Calmir*, van Stockholm, met het eerste gezelschap landverhuizers, naar de Zuid Rivier.

Kieft had slechts weinige maaltijden in Nieuw Amsterdam gebruikt toen hij het berigt ontving van de onbeschoftheid der Zweden, in tusschen twee boomen, land genoeg te koopen om daarop een huis te bouwen en daarna aanspraak te maken op de geheele landstreek, ten westen van de Zuid Rivier, van Kaap Hinlopen tot de watervallen van Trenton en zoo ver binnen lands als zij verkozen. Kieft was eerst verwonderd, toen boos en daarna wreef hij zijne handen van vermaak, want hij had nu eene goede gelegenheid gevonden voor eenen twist en voor eene diplomatische vertooning. De geheele breedte van Nieuw Jersey was tusschen hem en de overtreders; dat was eene geruststelling; hij vaardigde daarom onbeschroomd, in koninklijken stijl eene proclamatie uit, protesterende tegen de aanmatiging en verklarende, dat hij niet "verantwoordelijk zou zijn voor ongelukken, bloedvergietingen, onaangenaamheden of rampen" die hun overkomen mogten tengevolge zijner grammschap en dapperheid. Minuit lachte om Kieft en ging voort met het bouwen van een fort, waar Wilmington nu ligt, en eenen voordeeligen ruilhandel met de Lenni Lenapes aan te knoopen. De trotsche Directeur schoot het eene protest na het andere op de Zweden af, maar zij kwamen zoóveel in aanmerking als de papieren bulls, door Clemens afgezonden, om excommunicatie te blaffen in de bezittingen van den achtsten Hendrik van Engeland. Zweedsche schepen opgepropt met mannen, vrouwen en kinderen, bedacht op grondgebied en vrijheid in de Nieuwe Wereld, kwamen in grooter getallen dan de Nederlandsche proclamatiën en in weerwil van Kieft's Majesteit, legden zij de grondslagen van Nieuw Zweden's hoofdstad op het eiland Tinicum, nabij Philadelphia. En meer dan veertig jaren voor Willem Penn, hadden zij hunne rijkstenten opgeslagen, op den grond, waarop nu met koninklijke pracht, de Staten Delaware en Pennsylvania bloeijen.

Kieft was niet onverschillig omtrent de belangen zijner aanwassende hoofdstad, terwijl hij zijne ambtelijke vuist tegen de Skandinaviers aan de Delaware uitstak. Hij beval herstellingen aan het Fort Amsterdam en de oprigting van nieuwe pakhuizen. Door voorbeeld en gezag deed hij vruchtboomen uitbotten en bloeijen, in tuinen waarin tot nog toe slechts onkruid gegroeid had. Policie verordeningen werden vervaardigd en krachtdadig gehandhaafd, en de zedelijkheid deed de ondeugd van schaamte blozen. De godsdienst werd eene geliefde instelling onder het volk, en Krol en Huyck, de krankenbezoekers, die sedert langen tijd plaats gemaakt hadden voor de bevestigde leeraars, werden schitterende toonbeelden van godsvrucht en herderlijke hulpvaardigheid. Van de kleine kerk, die op eene schuur geleek, was eene kazerne voor de soldaten gemaakt, en onder het toezigt van Kuyter en Dam werd er eene steenen kerk, binnen het fort gebouwd, juist waar, "zij den zuiden wind van de wieken des korenmolens afhield."

Het was een groote feestdag in Nieuw Amsterdam, toen de Connecticut bouwmeesters de Spaansche klokken, buit gemaakt te Porto Rico, in den kleinen toren ophingen en toen de Directeur een souper gaf aan de bouwlieden en stedelijke overheden in zijne herberg voor vreemdelingen, bij Coenties Slip. En het was een gewigtige dag voor Domine Bogardus, toen hij den nieuwen preekstoel beklom en preekte over de woorden (Johan. XV vs. 1:) "Ik ben de ware Wijnstok en Mijn Vader is de landman", in tegenwoordigheid van Baxter en andere Engelschen van het Puriteinsche Oosten en van het ridderlijke Virginie, die zich, met Fransche Hugenoten en een twaalftal Deenen, met ter woon in Nieuw Nederland gevestigd hadden, waar vreemdelingen verwelkomd werden als burgers, wanneer zij den eed van gehoorzaamheid en trouw aan de Staten Generaal afgelegd hadden. Know nothings (weetnieten) waren onbekend en van geen nut in Nieuw Amsterdam, en zoo ook do nothings (doenieten); want nijverheid en vlijt kon men in alles opmerken. Toen de Vries, na eene lange afwezigheid, op Manhattan terugkwam, merkte hij veel op dat prijzenswaardig was in het bestuur van den nieuwen Directeur Generaal.

De Engelschen ten oosten werden zoo lastig als de Zweden ten zuiden. Gelijk mieren verspreidden zij zich over de vruchtbare velden ten westen van de Housatonic en de vlakten van Long Island. Zij miskenden de Hollandsche proclamatiën en de Indiaansche koopakten; de landroovers van Massachusetts wierpen het Hollandsche Wapen, aan de Koe Baai geplaatst neder, en dreven den spot met de ambtenaren te Nieuw Amsterdam. Kieft maakte spoedig een einde aan die overtredingen en er zou lang vrede in Nieuw Nederland geheerscht hebben, zoo het verlangen naar bezittingen niet openlijk tegen de regtvaardigheid opgestaan was, en eene verschrikkelijke wraakzucht in het woud had opgewekt.

De blijkbare partijdigheid der Hollanders voor de Mohawks maakte de Rivier Indianen jaloersch en hunne getrouwheid werd veel verminderd door de oneerlijkheid der ruilhandelaren, die hen met rum dronken maakten en dan bedrogen. Kieft liet deze dingen niet alleen oogluikend toe, maar onder het voorwendsel van "bepaalde bevelen" zijner meesters, eischte hij schatting in pelterijen, koren en sieraden van de stammen rondom Manhattan. Met weerzin gaven zij toe; maar toen zij kwamen en de kostelijke schatting aan de voeten der Hollanders nederwierpen, gingen zij weg met eene vervloeking, bitter en onverzoenlijk. Toen Kieft die voorspelling van wraak op hunne voorhoofden las, werden zijne vrees en zijne wreedheid opgewekt, en met het gewone overleg eener slechte inborst, zocht hij naar eene gelegenheid om diegenen leed te doen, die door hem zoo schandelijk verongelijkt waren. Die gelegenheid bood zich spoedig aan. Van de Vries' hoeve op Staten Eiland waren eenige varkens gestolen. Kieft schoof de schuld op de onschuldige Raritans. Hij zond gewapende manschappen uit om hen te kastijden en verscheidene Indianen werden door hen gedood. Deze geweldaad riep al de Indianen op. De Rivier Indianen grepen hunne bijlen op, en weigerden langer schatting te betalen. De Raritans vermoordden de Hollanders overal waar zij die vinden konden in de bosschen van Nieuw Jersey en er was een oorlog begonnen, aangehitst door den diepsten haat.

De tijd was nu daar dat de eed van den Indiaanschen jongeling, wiens oom zijftien jaren geleden door Minuit's knechten vermoord was, gewroken moest worden. De jongen had den mannelijken leeftijd bereikt en het bloed zijns bloedverwants schreeuwde om wraak. Hij begaf zich op weg naar Manhattan, en bij de Turtle Baai, waar de Beekmans nderhand hunne hofsteden hadden, vermoordde hij Klaas Smits, eenen onnoozelen Hollandschen wagenmaker en plunderde zijne eenzame woning. Kieft eischte den moordenaar op, maar het opperhoofd der Weckquaesgeeks weigerde zijne uitlevering. Hier was een *Casus belli* (oorlogszaak) waarover Kieft in de vuist lachte en hij maakte toebereidselen, om de Westchester stammen even zoo te behandelen, als hij de Raritans gedaan had. Maar zijn dwaas voornemen werd omvergeworpen en zijn wreedaardig plan vooralsnog ter zijde gezet. De bevolking van Nieuw Amsterdam werd bang gemaakt door de vijandige teekenen rondom zich, en weigerde op het bevel des Gouverneurs, het geweer op te nemen. Kieft raasde en zijn toorn zou niet bedaard zijn, als het volk hem niet had verweten dat hij oorlog zocht om "eene verkeerde rekening met de Compagnie te maken." De tierende alleenheerscher was eensklaps in eenen nederigen Republikein veranderd, toen hij bemerkte dat zijne eigene schouders, de geheele verantwoordelijkheid des oorlogs, als die begonnen was, dragen moesten. Hij riep daarom alle eigenaren en hoofden van huisgezinnen in Nieuw Nederland te zamen, om over de algemeene belangen te beraadslagen. Het was de eerste volksvergadering die, met een staatkundig doel, in Nieuw Nederland te zamen kwam. Het volk verkoos twaalf mannen om in deszelfs naam te handelen en in het jaar 1641 werd dat stelsel van vertegenwoordiging der hedendaagsche volksregeringen op dien grond geplant, waar vier geslachten later, de groote Republiek van het Westen werd ingewijd. Het is eene gebeurtenis om met trots aanherinnerd te worden; de namen van Jakob Bentyn, Maryn Adrianzen, Jan Jansen Dam, Hendrick Jansen, David Pietersen de Vries, Jakob Stoffelsen, Abram Molenaar, Frederik Lubbertsen, Joachim Pietersen Kuyter, Gerrit Dircksen, George Rapelje en Abram Planck, die twaalf volks senatoren behooren nooit vergeten te worden. Zij waren alle landverhuizers van het Vaderland en hadden in dien tuin van het westersche Europa burgerlijke vrijheid genoten.

De twaalf verkozen den krachtvollen de Vries als President. Hoewel hij veel benadeeld was door de Indianen aan de Zuid Rivier en vele eigendommen op Staten Eiland verloren had, deden beide, menschelijkheid en slimheid hem den vrede aanraden. Zijne collega's stemden met hem overeen en de bloeddorstige Gouverneur was teleurgesteld. De vijandelijkheden werden uitgesteld, en intusschen was door de twaalf een plan beraamd ter invoering van den Hollandschen populairen regeringsvorm, in de voorspoedige provincie Nieuw Nederland. Kieft zat in het naauw; want hij was geen vriend van die hervormingen, die hem de volstrekte magt, waarmede hij bekleed was, zouden ontnemen. Hij stelde een' middenweg voor en de ligtgeloovige Senatoren stelden vertrouwen in zijne beloften. Hij bood de toestemming der volksvrijheid aan, op die voorwaarde, dat het hem toegestaan zou worden de Indianen te kastijden, voor den moord aan Klaas Smits gepleegd. De toestemming werd tegen wil en dank eindelijk gegeven en toen de sluwe Directeur dat gewenschte doel bereikt had, ontsloeg hij de Commissie der twaalf, hen aanzeggende dat de werkzaamheden, waarvoor zij aangesteld was, afgeloopen waren; en toen verbood hij voor het vervolg alle populaire vergaderingen. Zoo eindigde de eerste poging om de volksregering in Nieuw Nederland in te voeren.

Kieft zond gewapende manschappen naar Westchester; maar door onderhandelingen en verdragen werd zijn bloeddorst verijdeld. Hij vond echter spoedig verkoelning. De Rivier Indianen waren aan de Mohawks schatpligtig en in het midden des winters van 1643 kwam eene groote oorlogspartij af van Fort Oranje, om de schatting in te zamelen. Over de vijf honderd Rivier Indianen namen de vlugt voor hen, zochten een toevlugtsoord bij de Hackingsacks, te Hoboken, en riepen de bescherming der Hollanders in. De Weckquaesgeeks vlugtten over de Haarlem Rivier en meenden veilig te zijn onder de vleugelen der Hollanders te Corlaer's Hoek, aan den voet van Grand Street aan de Oost Rivier. De menschlievende de Vries stelde voor, deze gelegenheid te baat te nemen om zich van de voortdurende vriendschap der naburige stammen te verzekeren; maar zijne wijsheid en barmhartigheid werden omver geworpen door de dwaasheid en wreedheid van den Gouverneur en van sommige der gewezene Senatoren en van die gelegenheid werd gebruik gemaakt om onschuldig bloed te vergieten.

(*Vervolg in het volgende.*)

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in voornitbetaling.

DINGSDAG, DEN 30 JANUARIJ 1854.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $3½ per jaar $ 2,00 in de 6 maanden; enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van *een* en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden.

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

Wisconsin Wetgeving.

Twee uitmuntende maatregelen hebben wij van het Wetgevend ligchaam mede te deelen.

De eene is een ontwerp van wet, om zoowel de wisselkantoren als de eigenlijke bankiers verantwoordelijk te houden voor het vreemde bankpapier dat zij uitbetalen, en van de banken in Georgia waarborg te eischen voor de inwisseling hunner uitgaven. Indien deze bill aangenomen wordt, zal zij tot eenige bescherming verstrekken van de minkundige burgers voor slecht bankpapier.

De tweede wijze maatregel is, dat de Senaat met 22 tegen 2 stemmen eene bill heeft aangenomen, bij welke alle landverhuizings-agentschappen worden afgeschaft. De Assembly nam deze bill aan met 72 tegen 5 stemmen, zoodat het niet te denken is, dat de Gouverneur, ziende op de veel beteekenende stem van beide Huizen, zijn *veto* van verleden jaar zal herhalen.

Vonnis van S. M. Booth en John Ryecraft.

Regter *Miller* te Milwaukie heeft den 23 dezer de weder opvatting van het Glover-proces geweigerd en de aangeklaagden BOOTH en RYECRAFT van *regtswege* veroordeeld, eerstgenoemde tot eene maand gevangenis in de Milwaukie County Jail en *duizend* dollars boete, benevens de kosten van het proces, die circa *vijf honderd* doll. beloopen. Laatstgenoemde werd gevonnisd tot eene gevangenis van 10 dagen en *twee honderd* doll. boete. Beiden zitten thans in de gevangenis.

De *Sentinel* zegt: "Gevangenschap om zulk eene zaak is geene oneer. De misdaad waarvan de heeren Booth en Ryecraft beschuldigd zijn—die van eenen evenmensch te helpen om zijne vrijheid te herwinnen—was eene zaak, in welke honderden hunner medeburgers deel namen en duizenden sympatiseerden. De wet, welke zij overtraden, is eene bespotting van menschelijk regt, eene schande voor Amerikaansche wetgeving en een vlek op den vrijbrief der Republiek."

Dadelijk werd door eenigen van Milwaukie's ingezetenen eene vergadering beroepen, om de zware boeten voor de heeren Booth en Ryecraft bijeen te brengen, achtende het onregtvaardig, dat zij alleen de verantwoordelijkheid eener daad zouden hebben te dragen, aan welke zoo vele anderen deel namen en die zulk eene ruime goedkeuring had verworven.

Voor en aleer echter deze boeten betaald worden, heeft men bij ons Hoog Geregtshof aanvrage gedaan om een *writ of habeas Corpus*, ten einde te weten of onze burgers beboet en opgesloten kunnen worden met dieven en moordenaars, wegens ongehoorzaamheid niet alleen aan eene onregtvaardige en wreedaardige, maar aan eene onconstitutionele wet.

GERMANIA BANK.—Regter Hubbell heeft den heer James H. Rogers tot kassier en directeur van deze bank inrigting aangesteld, om de uitstaande gelden te innen en de schulden derzelve te vereffenen. De heer Waldo en Ody zijn door den heer Rogers tot geregtelijke hulp aangenomen. Wij willen dus onze landgenooten, die nog iets met de Germania bank te doen hebben, den raad te geven, zich met hunne vorderingen aan de laatst genoemde heeren te wenden.

KERSMIS ONDER DE NEGERS.—Eene dame van Quincy, Florida, geeft de volgende beschrijving van een kersfeest aldaar: "Gij zijt nimmer in eenen slaven staat geweest, en het zou moeijelijk zijn u een regt denkbeeld van eene kersmis onder de negers te geven. Het is hun eenige feestdag, arme schepsels! en zij vieren dien met al het vuur, aan personen die slechts weinige vermaken hebben, bijzonder eigen. De straten zijn met hen opgepropt in feestgewaad. Nu bezoeken mannen hunne vrouwen, en kinderen hunne ouders. Het aanbreken van kersmis wordt begroet, als dankdag door de afstammelingen der Puriteinen.

Nog iets van den Indiaanschen Knaap.

Wij deelden in ons blad van de vorige week mede, dat de knaap, over wien twee jaren geleden zoo veel beweging was, door Mr. *Partridge* is overgegeven, daar hij de overtuiging had bekomen, dat de knaap de zijne niet was.

Het schijnt dat wij omtrent dit geval kwalijk onderrigt waren. Het kind was weggenomen terwijl Mr. *Partridge* in Winnebago county was, en zonder kennis of toestemming van iemand van de familie.

Mr. Partridge heeft zich weder van een *Writ of Habeas Corpus* voor den knaap voorzien, bij Regter Smith, te Milwaukie. In het verhoor voor hem bleek het door den advocaat van Mr. Partridge, dat Dr. Huebschmann en een man met name Carpenter, van Manitowoc, hoorende dat Mr. Partridge niet te huis was terstond er op afgingen om den knaap te vangen. Zij gingen eerst naar Ohio, en daar vernemende dat Mr. Partridge verhuisd was naar McHenry county, Ill., begaven zij zich daarheen, en na zich een paar dagen in de nabuurschap opgehouden en daar gehoord te hebben waar zij ter school gingen, plantsten zij zich aan de zijde van den weg, waar de knaap en zijne zuster moesten langs komen; en als zij aankwamen, beproefden de mannen den knaap te bewegen om in het rijtuig te komen, maar hij weigerde het, en de kinderen gingen voort. De mannen volgden hen en waren hen spoedig voorbij. Toen omstreeks een veertig roeden van de school verwijderd de jongste zuster Amelia achter aan het rijtuig ging hangen, zeide Kaspar, die eenige roeden achter was, tot haar: "Laat dien wagen los, of zij zullen u naar de Indianen brengen." Zij kwamen bijna te gelijker tijd bij het schoolhuis aan—houdende toen de kinderen elkander bij de hand. Toen zij zich van den weg naar het schoolhuis keerden, sprong een der mannen, Carpenter, van den wagen, greep den knaap bij de kraag, trok hem van zijne zusters af, die hem zoo lang als zij konden vasthielden, en stopten hem in den wagen. Hij schreeuwde en riep: "Retta! o, Retta!" Carpenter zeide hem zulk een leven niet te maken en legde hem de hand op den mond. Hij had toen eenige boeken onder den arm, en toen zij hem achter in den wagen stopten wierp hij die daar buiten en zeide: "Zuster Retta, bewaar mijne boeken."

Op de writ moest gerapporteerd worden, op Zaturdag morgen, en na de berigten gehoord te hebben, gaf de regter bevel, dat de knaap tot den eersten Dingsdag in Maart in bewaring van den Sheriff zou geplaatst worden, als wanneer de zaak zal dienen.

Mr. Huebschmann eischte het regt om het kind bij zich te nemen om zijns ambtswille, of, zoo als hij tot Mr. Cogswell, Partridge's raadsman, zeide, omdat *hij de stiefvader van alle Menomonee Indianen was.*

☞ In New-York werden in het jaar 1854 genaturaliseerd 6604 vreemden. Het is te hopen, dat dit, bij eene jaarlijksche toeneming der bevolking van over de 60,000 en eene gezamentlijke aankomst van landverhuizers in de haven van 313,000, niet te veel voor de heeren Know Nothings zal zijn. Gaan deze echter zoo voort met spectakel te maken (en zij moeten in allen gevalle drie jaren te vergeefs heulen, eer zij op eene mogelijke wijze tot hun doel kunnen komen) dan zoude er spoedig in het oogloopend meer naturalisatie zijn; want reeds moeten zich van dag tot dag voor het Superior Court van New-York alleen 150 vreemdelingen aanmelden, die van hun voornemen om burger te worden de verklaring afleggen. Gaan de know nothings nog verder en zoeken zij bij de tegenwoordige werkelooze tijden, naar het voorbeeld van den heden ten dage wegens opligting geregtelijk vervolgden *Timanus*, de vreemden stelselmatig van ieder werk uit te sluiten, dan kon het spoedig wel eens gevaarlijker worden.

HET GLOVER-PROCES.

De 13 Januarij 1855 zal in de jaarboeken van dezen Staat voor eeuwig een zwarte dag, een dag van de treurigste herinnering worden. Op denzelven werd in het proces tegen S. M. BOOTH, uitgever van *den Vrijen Democraat*, door eene Jury van Wisconsin, de schandelijkheid van de slavenwet als verbindend voor de burgers van dezen vrijen Staat erkend. Deze dag is des te meer te beklagen, als zijn door een fanatiek geregtshof en eene uitverkoren Jury bedoelde uitslag, die burgers van den Staat in de smadelijke verdenking brengt van slavenvangst, wier beslissende meerderheid nog op 7 Nov. ll. het oordeel over de Democratische partij heeft uitgesproken. En vermogten wij zelfs in het geval, dat een bijzonder geregt, niet in dezen grond wortelend, niet uit het vertrouwen der burgers geschapen, maar duim voor duim van zijnen fabrikant afhankelijk, met een woord de leiding van het geregtshof der Vereenigde Staten voerde, eenen zwakken troost te vinden, zoo wordt ook deze weder daardoor vernietigd, dat weinige weken na de veroordeeling van RYECRAFT andermaal twaalf personen konden opgespoord worden, die een *schuldig* uitspraken, waar het oordeel van alle ware vrienden dezer republiek *niet schuldig* roept. Ziet in Boston de processen wegens Burns, hier wegens Glover: men hult zich in den mantel der wet om den persoonlijken haat te bevredigen, want de nederlagen van Pierce en de heilige democratie moeten betaald worden—gelijk de litteekenen der roovers in de Boheemsche bosschen.

De regte lieden vond men hiertoe, Jeffreys in miniature, den regter der Ver. Staten Miller, den Districts-procureur Sharpstein en den advocaat Rijan, de beide eerste, helaas! van Duitsche afkomst. Het vijf volle dagen gerekte proces bood sedert de aanklagt veel monsterachtigs aan. De groote jury was ten deele uit persoonlijke, openbare vijanden van S. M. BOOTH en de hardgebakkene aanhangers der slavenwet te zamengesteld—en het geregt noemde haar goed. Het oude proces-verbaal van aanklagt was door een nieuw vervangen, zonder behoorlijke voorloopige berigtgeving aan de advocaten des aangeklaagden.—Dat deed niets ter zake: Jeffreys vond alles in orde. Er werden tegen de weder-regtelijke zamenstelling der kleine jury door den Marshall der Ver. Staten bezwaren ingebragt—Jeffreys wees die af. De verdedigers wilden aanwijzen, dat de jury geregtigd was over de daad en hare beweeggronden, zoo als ook over de wet zelve te oordeelen.—Jeffreys wilde niets hooren, maar liet zijnen trawant Rijan rustig dit regt uitsluitend het geregtshof voorbehouden. Geen wonder, dat Jeffreys zijne onpartijdige ambtsbekleeding voor de pers geheim houden en deze verbieden wilde, gedurende den duur van het proces berigten daarvan te geven want zeide hij, *de mededeeling van criminele verhandelingen, waarin vrouwen voorkomen, is verderfelijk voor de openbare zedelijkheid.* Jeffreys advocaat der zedelijkheid, waarlijk eene goed gelukte verbindtenis! Maar waar heeft hij gesproken, want ofschoon in de Gloverzaak geen sprake van vrouwen is, zoo is dit proces toch een schandaal voor de openbare zedelijkheid.

De verdediging was in de handen van Jas. H. en Bijron Paine en werd op de schitterendste wijze gevoerd, nog ondersteund door de nietigheid van de bezwarende en het gewigt der verligtende getuigenissen; maar al hadden zij met engelen tongen kunnen spreken, het zou niets gebaat hebben. Jeffreys was van zijne zaak zeker, en kende zijne Pappenheimers te goed, en behoefde niet, gelijk zijn voorbeeld, in de beraadkamer terug te zenden, om hun eene schuldigverklarende uitspraak af te persen. Gevoelloos voor de slaande bewijsstukken der verdediging, ontvangen door de verklaring van eenen zijne plaats in de Jury afwijzenden man van eer, die niet begreep, hoe de wet der Ver. Staten hem met den dood straft, die iemand tot slaaf maakt en hem weder met gevangenis en geldboete, die eenen slaaf bevrijdt, maar met een open oor voor den vloed van bitterheid, trouwloosheid en fanatismus, die aan de lippen des klaverblads Sharpstein, Rijan en Miller ontstroomde, zonderden zich de gezworenen *ter beraadslaging* af.

Na zeven uren keerden zij terug en bragten, gehoorzaam aan het duidelijk uitgesproken bevel van Jeffreys het noodlottige *schuldig*. Zij hebben hunne uitspraak voor hun geweten te verantwoorden, en wij hooren, dat zij zich ook op dit ding beroepen, hetwelk hun, tegenover de bestaande wetten, geene andere keus gelaten heeft. De achting voor het bestaande, is in allen gevalle een zeer geschikte mantel, om zijne traagheid in het omverwerpen van het als onregt erkende te vervullen, en wij hebben meermalen van Runkers van het reinste water de uitdrukking gehoord, dat zij zich verheugen zouden, als de onmenschelijke slaven wet werd opgeheven, maar dat, zoo lang zij bestond, er aan gehoorzaamd moest worden. Zeer wel, maar dan moeten niet tegelijk de stappen onopgemerkt blijven, waarmede de afschaffing van zulk eene als verderfelijk bekende wet beoogd wordt. Tot nu toe hebben echter de Democraten nog niets in dezen zin gedaan, en daar zij de bestrijding der slavernij uit trouw jegens hunne partij verdoemen: zoo is voor hunne hervormingen de slavenwet veilig. Is de slavenvangst schandelijk, als de zwarten uit Afrika in de slavernij gevoerd worden, zoo is het ook schandelijk, als zwarte voortvlugtigen in de knechtschap des zuidens worden teruggeleverd, en geene wet kan deze schande heiligen, geene uitspraak eener jury haar de kroon opzetten. Bij eenige wilde stammen is nog heden het slagten en opvreten van gevangenen eene door gewoonte geheiligde wet: den bovengenoemde heeren gezworenen zouden diensvolgens, als zij aan dien *gasterijen oever* verplaatst en daar in eene jury van menscheneters geroepen werden, eenen tegen de wet handelenden mensch, die zich aan het opgegeten worden had onttrokken, schuldig moeten vinden, om opgegeten te worden. O! Het is eene schoone zaak regtsgevoel en geweten! Mogen haar de twaalven in hare tegenwoordige democratische reinheid bewaren en zij nooit in eene andere taal tot hen spreken, zij moesten anders eens met H. Heine uitroepen:

> Koop mij eenen strik
> En rijd dan langzaam, spreek geen woord,
> En breng mij dien terug.

(Milw. Corsar.)

NORWICH, 27 Dec. Zekere *Crocker* wilde onlangs met den spoorwagen van hier naar New London gaan en steeg, daar hij het bureau gesloten vond, zonder ticket op den juist afrijdenden trein. Naar de regels van den spoorweg, vorderde de conducteur van hem 5 cents meer dan de vracht, die 50 cents bedroeg. *Crocker* had echter slechts 50 cents bij zich en werd, niettegenstaande alle protesteringen, door den Conducteur van den trein afgeworpen. Hij brak zijne knieschijf. Op grond van deze mishandeling leverde hij eene klagt in wegens schadevergoeding tegen de spoorweg compagnie. Toen het tot de uitspraak kwam, onderrigtte de regter de gezworenen, dat zij de compagnie, in geval zij overtuigd waren, dat deze door hare agenten moedwillig tegen den klager gehandeld had en zonder in aanmerking te nemen of hem schade was gedaan, tot eene schadevergoeding hadden te veroordeelen, die niet alleen den klager volle schadeloosstelling gaf, maar ook voldoende was, om het publiek voor zulke daden van moedwilligheid, en onvoorzigtigheid te behoeden. De uitspraak der Jurij luidde $ 8,200 schadevergoeding.

TEGENSTRIJDIGHEDEN.—Het loon der scheepstimmerlieden op de Navy Yard te Brooklijn is van gouvernementswege van $2,50 tot op $2,25 verminderd.—Aan de andere zijde echter werd de gratificatie der postmeesters verhoogd en denkt men er aan, inkomen en kostgelden der regters van het hooge geregtshof der Ver. Staten en der Senatoren en Vertegenwoordigers te verhoogen.—De slechte tijden werken alzoo op loonverhooging voor hen, die reeds veel hebben en op loonverlaging voor de anderen, die op en voor zich zelven slecht af zijn. Dit is naar den regel: "Waar veel is wil meer zijn." Anders is het moeijelijk te verklaren.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

BUFFALO. Er had een schandelijk oproer plaats op den Buffalo, Brandford en Goderich Spoorweg, te Ridgeway, C. W. eenige mijlen van Buffalo, op Zaturdag den 20 dezer. Het schijnt dat voor eenige maanden de werkers aan den weg niet ten volle hun loon ontvangen hadden, en eenige weken geleden er kennis van gaven, dat zij des Zaturdags de zwenken vastnagelen en den weg in beslag nemen zouden, als zij niet betaald werden. Dienvolgens nagelden zij het spoor (de eccentriek) vast, en braken twee roeden lang op te Ridgeway.

De hoofdbeambten van den weg, het voornemen van de werklieden wetende, worden gezegd te Buffalo een vijf en twintig man gehuurd, en die met revolvers gewapend te hebben, en met hen te zijn gegaan om den weg te bezetten en verdedigen. Daar komende, werd door de werklieden op hen gevuurd, die ook met geweren geladen waren. Een geregeld gevecht volgde, waarin de Buffalo partij het onderspit delfde, daar een van hunne mannen, Simon Wemple genaamd, gedood werd, en twee of drie andere gewond, een van welke vermoedelijk gevaarlijk. De partij der ambtenaren echter slaagde er in 13 van de oproerlingen te vatten—en onder dezelve den man, die Wemple doodschoot. De gevangenen werden geboeid en de man, die Wemple doodde, werd verhoord en in hechtenis gebragt.

MANITOWOC, 11 JAN.—Het onderzoek tegen C. T. Rosztauscher wegens vermoording van Jakob Kurzwelly werd tot het Maart-termijn van de circuit-court uitgesteld. De gevangene werd tot dien tijd onder $1,500 borgtogt in vrijheid gesteld.

RACINE, 22 JAN.—De storm van gisteren en gepasseerden nacht was de hevigste, die men ooit in deze stad ondervonden heeft. Gedurende den vreesselijken noordooster werd omtrent 100 voet van Dutton en Raymond's pier afgerukt, en bijna de gansche pier van W. H. Waterman vernield, waarvan de planken met zulk een geweld door den wind werden voortgezweept, dat zij verscheidene roeden ver nederkwamen en door de ramen en deuren van Congress Hall, met de kracht van een kanonskogel, vlogen.

Gedurende het hevigste van den storm in den verleden nacht, brak er brand uit in het woonhuis van Mr. Johnson, timmerman, die zich mededeelde aan de woning van Jas. Taylor, bewoond door Kapitein Ball. Beide gebouwen brandden af tot op den grond; kapt. Ball verloor alles behalve een weinig kleederen.

BALTIMORE, 22 JAN.—De storm was hier vreesselijk; 10 schooners zonken vlak voor de stad. Huizen werden van daken beroofd, en tallooze kleinere ongelukken hadden er plaats. Er loopt een gerucht dat er eenige dooden zouden gevallen zijn; maar wij gelooven dat dit onjuist is.

DETROIT, 23 JAN.—Het weder was zeer koud in de twee laatste dagen. Verleden nacht vroor de rivier toe, voor het eerst in dezen winter.—Heden ging het volk over het ijs; veerbooten echter zetten passagiers over.

CLEVELAND, 23 JAN.—Het weder was vrij koud in de laatste 36 uren. De thermometer stond dezen morgen slechts zes graden boven nul. Vijf maal brand sedert gisteren—de hevigste vernielde 12 of 14 gebouwen in de rivier straat. Verlies $12,000. Er heerscht eene groote ellende onder hen, die nu van huisvesting zijn beroofd.

CINCINNATI 23 JAN.—Het hooge geregtshof van Ohio heeft verleden Zaturdag beslist, dat de door de wetgeving aangenomene wet op sterke dranken constitutioneel was, een verbindend karakter had, en den verkoop in het klein van sterken drank verhinderde, met uitzondering van inlandschen wijn, bier en cider. De straf op schending dier wet is boete en gevangenis. Verscheidene koffijhuis—en hotelhouders, die voor een paar maanden gerat en schuldig bevonden waren aan schending der wet, maar wier vonnis uitgesteld was door een appel op het hoog geregtshof, zullen nu in de county gevangenis gezet worden.

Het algemeene gevoelen schijnt de wet te begunstigen, en deszelfs aandrang zal al de drinkinrigtingen van den Staat ten onder brengen.

NEW YORK. In den vroegen morgen van Zaturdag 22 Jan. ontdekte men, dat het huis van John Appleton Haven, Esq., nabij de ligplaats van het voormalige fort Washington, in vlammen stond. Het huisgezin werd door den brand slechts even bij tijds genoeg opgewekt, om in deszelfs nachtgoed te kunnen ontkomen: maar genoeg, zij hadden toch nog het leven behouden. Helaas! Drie dochters van Mr. Haven wagen het in het brandende huis terug te keeren, en waren niet in staat andermaal te ontkomen. Twee van haar werden er magteloos uitgehaald, en ofschoon zonder wond of brandvlek, waren alle pogingen om haar bij te brengen vruchteloos. De derde kon niet gevonden worden, en het zoeken naar deze was te meer hopeloos, doordien niemand wist in welk gedeelte van het huis zij gegaan was. In den loop van den dag werden hare overblijfsels uit de rookende puinhoopen gehaald. Het is waarschijnlijk dat alle drie door den rook overstelpt werden, en stikten voor zij haar gevaar bemerkten. Zij waren beschaafde en schoone meisjes, die juist de jaren van huwbaarheid bereikt hadden, en haar treurige en ontijdige dood werpt eene donkere schaduw op eenen grooten kring van liefhebbende vrienden.

De begrafenis plegtigheid van Mr. Haven's dochters had plaats op Dingsdag na den middag, ten huize van zijnen behuwd zoon, Mr. Hopkins. Omstreeks twee honderd personen kwamen van New York tot dezelve, en het geheele getal van daar tegenwoordigen kan niet minder geweest zijn dan vijfhonderd. Een angstig verlangen werd er aan den dag gelegd om de lijken van *Mary* en *Grace* te zien; dat van *Sarah* werd niet vertoond. Witte rozen lagen op hare boezems, en kransen van klimop waren op de koffers geplaatst. In het witte lijkgewaad rusten zij nu bij elkander in een graf; het zinnebeeld der hoop, de groene klimop bladen, moge de bedroefde vrienden troostvolle gedachten inboezemen.

WASHINGTON, 20 JAN.—De soldaten van 1812, die alhier eene bijeenkomst hebben gehouden, bezochten, vergezeld door eene menigte dames en Washingtonsche grooten, Mount Vernon, op Woensdag den 10 dezer, en vergaderden zich rondom het geheiligde graf van den vader zijns lands, met stomme maar blijkbaar diepe en eerbiedige ontroering.

Bij de woning deed Generaal *Coombs* eene aanspraak tot de oude soldaten ten behoeve van de roode mannen, die eens eigenaars van dit schoone land waren, maar er nu nauwelijks genoeg van hadden voor een kerkhof. Hij zeide dat sommigen van hen met zelfopoffering aan zijne zijde gestreden hadden in den laatsten oorlog met Groot Brittannie, en gevangenschap en lijden met hem gedeeld hadden. Dat hij het zou versmaden pensioen te trekken van een gouvernement, dat alles zou nemen en niets daartegen teruggeven. Dat de Indianen arm waren en het gouvernement rijk. Dat hij hoopte dat zijne broeders soldaten genoeg zouden bijdragen, om hen naar huis te zenden en hunnen pot te doen koken, als zij daar gekomen waren. Hij besloot met te zeggen, dat, als het groote opperhoofd, Col. *George*, een dapper krijgsman was aan de Niagara grenzen, hij gezind was hem als een broeder de hand te vatten, en dit nu wilde doen (hetgeen hij deed.)

Toen was er een onderwetsch handschudden rond en om, dat gevolgd werd door eenen driemaal herhaalden oorlogskreet van de zijde der Indianen.

Mr. *Wilson*, de Indiaansche redenaar, sprak toen met groote geestdrift en uitwerking, en werd gevolgd door Col. *Baldwin*, die eenen ouden geklaarden zeeman binnen leidde, die een belangwekkend tooneel ophing van de beproeringen en gevaren gedurende den oorlog. Het Nationale Hotel bereikende, schaarden zich de oude krijgslieden in gesloten gelederen en werden door Generaal Coombs in eene korte vaarwelrede aangesproken. Er werden toen gelden verzameld voor de onkosten, van de arme soldaten en Indianen, en alle trokken zich in hunne verblijfplaats terug, wel vermoeid maar toch verheugd door de gebeurtenissen van den dag.

RICHMOND, Va. De *Examiner* verheugt zich, dat niettegenstaande de gedrukte geldmarkt, de prijs der slaven stijgt. Een neger werd voor $1452, eene tweede voor $1365, eene negerin met een kind van acht maanden voor $1310 verkocht. Deze rijzing schijnt de N. Y. *Express* toe als de zekere voorbode van den ondergang der slavenhouders, daar zij jaarlijks bij de tweehonderd vijftig doll.—drie honderd doll. aan eenen slaaf moeten besteden en de vrije arbeid der blanken zoo ligt te bekomen is. Wij denken, dat de *Examiner* nu wel op de invoering van nieuwe slaven zal aandringen, ten einde de prijs te doen dalen.

PHILADELPHIA, 16 Jan. Gouverneur POLLOCK spreekt in zijne inhuldigings boodschap van burgerlijke Godsdienstige vrijheid en de vrijheid van de pers, als het geboorteregt van de Amerikaansche burgers; hij is tegen eene onvoegzame uitbreiding van Bankprivilegien; begunstigt den verkoop van publieke landerijen; beveelt eene strenge patent wet (license law) aan tot het voorkomen van onmatigheid; wijst de intrekking van de Missouri Compromis aan als eene schending van het gegeven woord des lands, die eene scherpe berisping verdient; wenscht de bescherming voor de Amerikaansche nijverheid en de verbetering van rivieren en havens, het aannemen van eene oordeelkundige huishoudelijke wet, eene verandering in de naturalisatiewet, en het voorkomen van het in het land komen van vreemde armen.

CINCINNATI 8 Jan.—Gouverneur WRIGHT van Indiana haalt in zijne boodschap aan de wetgeving de vrijbanken erg over den hekel; hij zegt dat de wetgeving niet zal slagen in het doen van haren pligt jegens een beleedigd volk, als zij geene gezwinde middelen in het werk stelt, om deszelfs slecht ter naam staande handelingen te onderdrukken. De banknoten in omloop van de vrijbanken zijn gebragt tot het bedrag van vijf millioen doll. en die van de Staatbank van een millioen doll. binnen dit jaar.

GALENA, Ill. 19 Jan.—*John J. Taylor* werd hier dezen middag ten twee ure teregtgesteld, wegens vermoording zijner vrouw. Er waren omtrent tien duizend personen bij tegenwoordig. Hij sprak met eene kalme, duidelijke stem bijna een uur lang, betuigde zijne onschuld aan de misdaad, en laakte voor allen het gebruik van sterken drank. Hij drukte de hoop uit, en het vertrouwen dat hij door zijnen Schepper vergeven was, en stierf zonder eenige worsteling.

ROCHESTER, 13 Jan.— Terwijl er een vrachttrein te Brockport stond, op den Niagara Falls en Lockport Railroad, liep de emigranten trein in fellen gang op den achtersten wagen van den vrachttrein. Drie personen werden doodelijk gewond. De machinist van den emigranten trein veronderstelde dat de ander op de zwenk was. De locomotief ging geheel door den wagen, en verbrijzelde dien. James R. Thompson, laatstelijk collector of customs te Rochester, was onder de gekwetsten.

CINCINNATI, 15 Jan.—JOHN MITCHELL werd heden door den Mayor aan het Burnet huis ontvangen. Eene algemeene vergadering keurde het sterk af, dat de Mayor en de Raad hem in deze stad verwelkomd hadden.

MAINE. Gouverneur MERRILLS boodschap drukt zich sterk over het vraagstuk van vrij grondgebied, over matigheid en verandering van naturalisatie wetten uit.

NEW YORK, 13 Jan.—Ons gouvernement heeft berigt ontvangen, van den Amerikaanschen Consul te Havre, van den dood van den Hon. JOHN Y. MASON, onzen minister in Frankrijk, aan eene beroerte. Aan de waarheid van hetzelve wordt echter nog getwijfeld.

WASHINGTON, 17 Jan.—De maatschappij van Afrikaansche colonisatie vergaderde alhier *gisteren*, Mr. *J. H. B. Latrobe* president, en Dr. *D. M. Reese*, secretaris. Het jaarlijksche verslag toont aan, dat de ontvangsten voor het jaar geweest zijn bij de vijf en zestig duizend dollars, en de uitgaven deze som te boven gingen. Omstreeks 600 landverhuizers zijn uitgezonden gedurende het jaar, hoofdzakelijk vrij verklaarde slaven. Maar het gemis van fondsen heeft het uitvoerend comité gedwongen het zenden van vele geschikte landverhuizers uit te stellen, die begeerig waren te gaan. Er wordt nu een ernstig verzoek gedaan voor fondsen, aan het welk, zoo als te hopen is, door de vrienden dezer zaak, mildelijk zal voldaan worden.

— De verwerving van de Gallipagos eilanden voor de Ver. Staten is eene daadzaak. De Heeren Benjamin en Philo White, die het verdrag gesloten hebben, zijn nu hier. De eilanden zijn niet onvruchtbaar, zoo als van vele zijden beweerd wordt, maar hebben eenen rijken plantengroei in de nabijheid der kusten. In het binnenste gedeelte is guano te vinden.

— 25 *Jan.* Mr. SEWARD leverde vertoogen in tegen de Graduation bill en een verzoekschrift voor de Homestead law.

Mr. SUMNER leverde verzoekschriften in voor de bemiddeling van ons gouvernement in de zaken van Europa. Mr. Cooper sprak den Senaat aan ten gunste van zijne besluiten omtrent de misdadigers en armen van buitenslands.

— 26 *Jan.* De Washington *Sentinel* zegt dezen morgen: door een bijzondere kennis en staatkundige bondgenoot van regter Douglas, zien wij ons gedrongen te verklaren, dat hij debenoeming voor den naasten presidents termijn noch begeert, noch zou aannemen.

De Meerkust Spoorweg in Wisconsin.

Een heer die gemagtigd is om voor de Wisconsin contractanten te spreken, doet ons het genoegen te berigten, dat de meerkust spoorweg van Milw. tot de Illinois Staats grenzen, en van daar tot Chicago, ten gebruike gereed zal zijn, ten laatste op den 1sten Maart, e. k. Wij zijn verder onderrigt, dat het voor iedereen onmogelijk is, behalve voor hen, die den gang der zaken bestuurd hebben, te weten hoe het vertraagd is door het faillissement van *Schuyler*, en het plotselijk vertrek van *Levi Blossom* naar onbekende streken. Als een blijk van de waarde van den weg, vernemen wij dat deszelfs actiën in New-York tegen hoogeren prijs verkocht worden dan van eenigen anderen onvoltooiden weg. Het zal een groot tijdperk zijn voor onze stad als de weg afgemaakt is. Wij zijn nu van alles afgesloten, zoodra de scheepvaart stil ligt. Met eenen goeden spoorweg—zoo als nu gelegd wordt, zou Milwaukie in den winter even zoo bedrijvig zijn als wanneer het meer open is. Een uitgestrekte handel zou spoedig met Chicago en St. Louis worden aangeknoopt, en de wederkeerige verruiling van producten zou den geheelen winter duren. *(Milw. Wisconsin.)*

GEMENGDE BERIGTEN.

JEWETT & Co., boekverkoopers te Boston, hebben gedurende de drie laatste jaren aan schrijvers (auteurs) contant betaald zeventig duizend dollars. —De uitgever van de Columbus *Reporter* zegt dat hij "nog nooit in Watertown is geweest, maar gehoord heeft dat het een heel pleizierig dorpje is, met een mooi hoopje rooswangige duitsche meisjes."—*Arrison* de helsche machine man, ligt in zijne cel zeer ziek.—Col. KINNEY, die het opper bestuur heeft over de ondernemingen aan de Musquito kust, in Central America, wordt gezegd reeds duizend vrijwilligers te hebben aangeworven, en den 20 Feb. e.k. tot de afreis te hebben vastgesteld.—Het huis heeft 20,000 copien van de boodschap van onzen kostbaren President PIERCE besteld te drukken.—Op den avond van den 8 dezer was een kind van het mannelijk geslacht, omtrent veertien dagen oud, in eene ben voor een huis in de Wisconsin Straat te Milwaukie nedergelegd.—Het bedrag van het verbruikte koper in de Vereenigde Staten wordt verzekerd jaarlijks 9,000 ton te zijn.—Op order van den opzigter der wegen, hebben eenige lieve jongens van Erie, bij Harbor Creek, omtrent eene mijl lengte den Spoorweg opgebroken, en ook de State Street brug gedeeltelijk of geheel vernield. De Sheriff, die het wilde verhinderen, werd weggejaagd en met eijeren en sneeuwballen geworpen.—Onze telegraphische berigten kondigen de aanstelling aan van Mr. D. SHAW, redacteur van de *Daily News*, als Register van het Milwaukee Land Office.—Regter MILLER en de District Attorney SHARPSTEIN (van Milwaukee) zijn gearresteerd en onder eenen borgtogt gesteld ter somme van $5000 ieder, om te verschijnen voor het geregtshof van de County op den eersten Maandag van Februarij en te antwoorden op de klagt tegen hen ingebragt door S. M. BOOTH, voor onwettige gevangenzetting.—De *Herald* zegt, dat Mr. SOULE zijnen post als minister van Spanje heeft nedergelegd en spoedig naar de Vereenigde Staten zal terugkeeren.—Hon. JAMES HARLAN, de Republikeinsche kandidaat, is verkozen tot V. S. Senator van Iowa, in de plaats van H. C. Dodge.—De Adrian *Expositor* berigt dat de noten van de *Erie & Kalamazoo R. R. Bank* tegenwoordig verkocht worden voor van acht en twintig tot dertig cents per dollar.—Den 3 Januarij arriveerde te New York het schip *Astrachan*, van Rotterdam, met 49 passagiers; had 38 dagen reis.—De kagchel-stokers in de Wetgevende Kamers van Iowa hebben een' eed afgelegd, dat zij de Constitutie der Vereenigde Staten getrouw blijven en goed vuur maken zullen.—Een dollar bills van de Staat Bank, Madison, Wis., veranderd in tien dollar bills, zijn in omloop, zegt Thompson's *Reporter*. Vignette een Indiaan met eene speer, leidende een paard; een man gezeten aan den linker benedenhoek met eenen hamer in de hand.—De Spoorwegstrijd te Erie is bijgelegd en de treinen gaan weder in behoorlijke orde.—Een Iersch gentleman had laatst een tweegevecht met zijnen besten vriend, omdat hij schertsende gezegd had, dat deze geboren was zonder een hemd op den rug.—Er worden in verscheidene Staten der Unie pogingen aangewend, om een hospitaal ter genezing van dronkaards op te rigten, daar zij inderdaad veel kwader zijn voor de maatschappij, dan de meeste opgeslotene gekken zouden wezen, als zij los liepen.—Eenige dames van hoogen rang in Madrid, trachten eene vereeniging op te rigten ter wering van wreedheid jegens dieren.—Het Britsche gouvernement heeft 18,000 buffelvellen gekocht voor het gebruik van het leger in de *Krim*.—Een Engelsch soldaat schrijft uit de Krim, dat het velletje papier voor zijnen brief hem $1,25 gekost heeft.—De waardin van een koffijhuis te Ipswich heeft aan haar kind den welluidenden en hartroerenden naam van *Alma Sebastopol* gegeven.—Er zijn in Engeland 264,001 galanterie verkoopers en modemaaksters. De *Household Words* noemt hen *het leger der ijdelheid*.—De Ver. Staten voeren meer noodzakelijke levensbehoeften uit, en meer onnoodzakelijke artikels in, dan eenige andere natie van de wereld.—In St. Louis heeft onlangs eene reuzeslang (*boa constrictor*) elf volwassene kippen, met vederen en al, voor haar middagmaal gebruikt, en zag er uit alsof zij nog meer lustte.—De democratische Staats-vergadering van Ohio te Columbus heeft eene reeks van besluiten aangenomen, waarin voornamelijk de *verandering der naturalisatie-wetten* en de uitbreiding der Slavernij bestreden wordt.—Er wordt gezegd, dat de Russische oorlog reeds elf duizend weduwen gemaakt heeft en in Cincinnati, Ohio, vreezen de likkebroêrs, waaronder Jaapje en zijne vrienden niet te vergeten, treurige gevolgen van de liquor law.—Een jonge kwaker ruilde een goed paard voor een gouden horlogie, dat later bleek valsch te zijn, en wilde uit gewetensbezwaar de bedriegers niet aanklagen.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, WIS. den 29sten Januarij 1855.

MEEL, Tarwe, ₩ zak.	$3,25 @ 3,50
MEEL, Rogge, „ „	— 2,25
MEEL, Boekweit, per 100 lbs.	— 3,:5
Winter Tarwe, ₩ bushel,	1,25 @ 1,35
Club Tarwe, „ „	1,15 @ 1,20
Zomer Tarwe, „ „	1,10 @ 1,15
Rogge, „ „	65 @ 0,70
Garst, „ „	65 @ 0,70
Haver, „ „	32 @ 0,34
Ind. Koren, „ „	50 @ 0,56
Witte Boonen, „ „	75 @ 1,00
Erwten, „ „	— 0,75
Aardappelen, „ „	40 @ 0,50
Vleesch, ₩ 100 lbs.	6,50 @ 7,00
Spek, „ „ „	4,25 @ 4,50
Boter, ₩ lb.	14 @ 16 c
Reuzel, „ „	9 @ 10 c
Kaas „ „	12 @ 13 c
Eijeren, ₩ dozijn	14 @ 16 c
Droogo Appels, ₩ bushel	$2,00
Groene Appels, ₩ barrel	—
Spek (mess) ₩ barrel	—
Zout, ₩ barrel	— 2,50
Wit Visch, ₩ barrel,	—
Whiskey, per gallon	— 0,40
Timmerhout, per M.	9 @ 16
Shingles, ₩ M.	1,50 @ 2,00
Hout, per cord,	1,50 @ 2,00
Hooi, ₩ ton	10 @ 12,00

CORRESPONDENTIE.

Iedere mail bragt ons dezer dagen 10 @ 12 brieven, klagten inhoudende wegens het lang uitblijven der Nieuwsbode nos. 1 en 2. De een scheldt en raast, omdat hij zich door ons bedrogen waant; de ander houdt zich aan zijne kwitantie en wil geen opleggeld betalen; een derde denkt dat wij ziek zijn; een vierde gist dat het komt door de vergrooting van ons blad; een vijfde is bang dat het ons aan geld mankeert om de pers te smeeren, en zendt ons uit dien eenige dollars; een aantal zitten te smachten naar den *Nieuwsbode* en zijn zoo bezorgd en tevens verlangend naar dien wekelijkschen bezoeker, dat zij er haast niet meer van kunnen eten of slapen,—doch zonderling genoeg, niemand heeft er op gedacht, dat men ons, arme Sheboygansche drukkers, naar **papier** konde laten wachten, niettegenstaande wij den papiermaker te Milwaukie er gaarne dubbel hadden voor willen betalen. Er was een gebrek aan zijne machinerie, en zie daar het geheim verklaard! Hoogstens verwondert het ons ook nog, dat van die schrijvers, wier brieven alle van 20, 21, 22 en 23 Januarij dagteekenen, niemand ons *courantje* van den 9 dezer, no. 1, heeft ontvangen. Uit hetzelve konden zij de redenen van ons lang uitblijven vernomen hebben. No. 2 en 3 van 16 en 23 dezer zullen nu wel reeds alom ontvangen zijn, indien dezelve althans niet door eene vertraging der posten, uithoofde der groote massa sneeuw op spoor- en diligence-wegen zijn opgehouden.

Liever dan ons andermaal aan zulk eene laag van bommen en kogels bloot te stellen, als onze lezers alreede op ons hebben afgeschoten, geven wij heden slechts een *half* blad uit, zijnde dit *al* het papier dat wij alhier bekomen konden, aangezien door de stremming der wegen tusschen deze stad en Milwaukie, onze voorraad papier *waarschijnlijk* niet voor morgen zal aankomen.

En nu nog dit. Lezers, vertrouwt er op, dat niemand uwer door ons één cent of ééne courant zal te kort gedaan worden!

Advertentien.